Nee; oneens met de visie. Het 1 gezin, 1 dossier, 1 plan principe als dat dit tot effectievere en efficiëntere zorg zou leiden, is een aanname van de onderbuik; totaal ongetoetst. Dit geldt ook voor dat 'zorg dichtbij' een goed idee zou zijn. Wijkteams zijn al eerder ontbonden wegens disfunctioneren.

Het is nogal een verschil of je een gebroken been hebt of psychische klachten, of sociale klachten; daarvoor is afstand juist onontbeerlijk voor succes. De kern van de wet 1 dossier, 1 gezin, 1 plan is onrechtmatig en dit is ook al duidelijk geventileerd door het CBP.

Personen hebben op individueel niveau recht op privacy; ook binnen 1 gezin ten opzichte van elkaar. Deze wetgeving is vastgelegd in EVRM, WBP en IVKR; deze kunnen dus ook niet zomaar even aangepast worden omdat beleidsmakers denken dat grasduinen in data hun betere handvatten voor zorgverlening biedt.

'In het belang van het kind' grasduinen in data op BSN gaat enkel op in zeer specifiek gedefinieerde situaties; dat moet om leven en dood gaan; niet omdat een hulpverlener het 'wel handig vindt' om even fijn alle data te bekijken.

Het grasduinen an sich ter preventie of ter het zogenaamd beslagen ten ijs komen als hulpverlener heeft ook al geen enkele bewezen basis. Bovenmatige registratie, risicomodellering; de enige fatsoenlijke meta-analyse van the Cochrane collaboration liet zien dat het geen enkel positief effect heeft.

Sterker nog er zullen negatieve effecten optreden; vertrouwen is essentieel voor hulpverlening en privacy een basisbehoefte; dat Jan en alleman die zichzelf een behandelrelatie toedicht maar kan klauwen in privé data, zal geheid leiden tot zorgmijding.

Daarnaast leidt het aanleggen van zo'n dossier tot hulpverlenersbias; het dossier van kinderen blijft maar liefst tot hun 35e bewaard waarmee 'een vlekje' hen continu kan blijven achtervolgen.

De basis van gegevensverwerking bij gevoelige persoonlijke data (en daar hebben we het hier over) is vastgelegd in protocol EGIZ en dat dienen de gemeentes exact zo uit te gaan voeren.

Het kernproces kan dus niet zijn 1 gezin, 1 dossier, 1 plan omdat dit in strijd is met de wet en met verdragen.

Zodra zich een hulpvraag aandient die via het gemeenteportaal binnenkomt (andere route is de HA waar de gemeente helemaal uit moet blijven conform de WGBO) en er een afspraak wordt gemaakt, dient de hulpvrager eerst gewezen te worden op de rechten.

Het toestemming verlenen voor het uitwisselen van data dient specifiek, volledig geïnformeerd en vrijwillig gegeven te zijn. Voor elke nieuwe hulpverlener dient opnieuw toestemming te worden gevraagd, de hulpvrager moet op de hoogte gesteld worden van IT datalek risico's, identiteitsdiefstal, update en verwijderrechten (waarbij een hulpverlener zich niet standaard mag beroepen op 'ik verwijder niks, want in het belang vh kind blabla).

Het niet verlenen van toestemming mag dus niet leiden tot het geen verlenen van zorg. Onder vrijwillige toestemming wordt dus niet verstaan; dreiging met geen hulp verlenen, financiële druk of psychologische druk.

Het eventjes bij elkaar verzamelen van alle data van een heel gezin op BSN bij bijvoorbeeld een of andere melding van een maandje huurachterstand is disproportioneel en kent geen doelbinding. Die data zijn namelijk niet voor dat doel verzameld, dit is dus misbruik en strafbaar.

Hoe dan wel?

Wat voor het LSP (EPD) geldt is idem voor gegevensverwerking en delen binnen het sociale domein en ook qua toestemmings-en rechtenproces voor het 'datasubject' identiek.

Dat de Tweede en Eerste Kamer beide hun taak verzaakt hebben door grondrechten te negeren, doet niet af aan het feit dat 1 rechtszaak voldoende is om dit hele plan omver te trekken.

Dit geldt ook voor de VIR; goedgekeurd door de Senaat, op basis van grondrechten afgeschoten door het CBP.

Van ongebreideld registreren, risicomodelleren en gegevens delen komt niets dan slechts. Het dient geen enkel ander doel dan de bizarre aan alle kanten gefalsifieerde notie dat deze werkwijze positieve effecten zou hebben.

Tot slot: zorg ervoor dat gemeentes - niet zoals o.a Rotterdam onrechtmatig denkt te gaan doen - zich verre houden van het mixen van het hulpverleningskader met het dwang/drang en controlekader.

Hulpverleners die slechts 1 toets vd computer verwijderd zijn van het inschakelen van dwang en drang terwijl ouders rechteloos toekijken, zullen worden uitgekotst.

De idioterie van het dwang/drangkader dat zich in scholen nestelt, als aanbod - met nog perverse financiële prikkels ook - op zoek naar vraag past in een stalinistisch stelsel; zelfs in de DDR ging de staat niet zo ontzettend ver.

Ik verzoek u dringend zich aan wetten en verdragen te houden, de enorme som geld die gemoeid zal gaan met het alles opnieuw inrichten nadat een rechter deze werkwijze van tafel vaagt is zondegeld en zal daarnaast tot vele slachtoffers leiden.